

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

DVx Maximilianus in obsidione Morini certior de
 aduentu Francorum factus, noctū retractis clam
 bellicis apparatus, ordines instruxit, & quadrato
 agmine obuiam processit hostibus. Iuxta Bonini oppi-
 dum venēre agmina sub mutuum adspectum. Disponun-
 tur vtrinq; acies ad praelium: Iactis initio tormentis, pa-
 ri animo progreditur vterq; exercitus ad pugnam. In-
 choante praelio ad horam post meridiem secundam, ex-
 tractum est ad quintam, cum non cessaret ante noctem:
 Pertinaciter vtrinque pugnatur. Dux ubi conspexit
 Francorum pectora, non cedere certa, sed mori prius-
 quam fugerent, ipse pedes cum peditibus cepit inire pu-
 gnā, equitibus tamen in suo ordine durantibus. Vbi
 medium conspexere ducem suum Alemanni, tum verò in
 pectora vigor penetrauit. Vrgent ferociter Francos,
 cedereq; loco compellunt: primis fugam ineuntibus,
 acrius perurgentur: Miscentur strages: multa Fran-
 corum millia perimuntur: Capti nonnulli. Nam & ex
 ducalibus non pauci periērūt, sed nihil ad numerū Fran-
 corū. Tam diū perseuerauit pugna ducaliū, donēc cer-
 tior fieret dux, hostiū ductorē in Bonomā concessisse. Tū
 verò qui restitēre Franci, debellati sunt, vt fugā inirent.
 Sequenti sunt ducales ad duo ferē passuū millia. Certa-
 iam erat duci victoria. Tū verò quid facto sit opus, con-
 sultatur. Morinum ad obsidionem repetere animus erat:
 sed alia sententia surgit. Iam enim Franci cedere vrbi-
 bus deliberabant, si dux, vt vincere, sic vti victoria po-
 tuisset. Nam in Morino & Atrebato tantus erat motus,
 vt venientem nemo ex Francis ducem expectāssset. Sed
 tum in Ariam concessit, pramissis impedimentis cum
 vulneratis, demolitusq; arcem de Mollena, vnde pluri-

ma ducalibus incommoda inferebantur, praefectum eius cum viris sexaginta, sublimi de trabe iussit appendi. Hæc prima ducis insignis victoria, magnum illi nomen cum gloria comparauit. Franci tamen, ut sit, in suam retorquent laudem, quod Philippum de Ra-uensteen equitum praefectum, e suo cornu fugam coegerint inire.

CAPVT XXII.

Cum ageretur septuagesimus octauus post mille quadringentos, in oppido Hallis Magdeburgensis diocesis florēte, dū ciues vnū sentirent, misera illos discordia cepit, quæ pessundedit, promptissima ad euer-tendas vrbes causa: Nam proprietarij in salina, genus hominum per opulentiam iners, & superbum, contemp-sere conciuēs artifices: nec qui præesse debuerant, ita publicis ut priuatis commodis inserviērint. Contemptus & oppressio exasperauit multitudinem, ut intra mœnia grauis tumultuatio oriretur. Audiūere Misnenses prin-cipes, ex quibus Ernestus, Ernesti ducis Saxonia electo-ris filius, (archiepiscopus erat Magdeburgensis) vsi sunt prudenter occasione præstita, & urbem intus tumultu-antem cinxere exercitu, certi quod ab vna parte im-mitterentur. Facile etiam erat capi, quam nemo satis defenderat, arbitrantibus inuicem inter se & disiden-tibus, quod ab alterutra parte inuocati principes super-uenirent. Sed communitas ipsa æquioribus animis acce-pit venientes, quod parū habens, parū amitteret: sortem suam, si non meliorem, non posse multo fieri de-teriore: quod antè multis in vrbe seruisse tyrannis vi-debantur, nunc iustis subesse principibus ferrent equani-miter. Coniecti in vincula primores, argento & auro emunguntur: Multa quæ pridē habuissent in salina, sunt
archie-